

balken föreskrifver såsom vilkor för rättigheten att för andra inför domstol tala och svara;

4:o, att hvarje domstol skall till Konungens Befallningshafvande i länet ingifva en, derstädes för allmänheten tillgänglig förteckning på dem, som fått domstolens förordnande att rättgångssaker drifva, tillika med deras adresser.

Stockholm i Januari 1869.

Eric Sparre.

N:o 42.

Af Herr Rettig, Carl Anton: Angående anvisande af medel till fortsättning af Östra och Norra Stambanorna.

Som vid nu pågående riksmöte redan äskats understöd från Statens sida till byggande af jernvägar och det följaktligen torde böra tillses, att, vid beviljande af anslag för slika ändamål, en rättvis ordning, med hänsigt till landets skiljda delar, följes, så må det vara oss tillåtet, att få i första rummet och till samtidig bearbetning anmäla de redan påbörjade och på dagordningen först stående så kallade Östra och Norra Stambanorna, de der väl, utom allt tvifvel nu, jemte eller åtminstone näst efter den långt fortskridna Nordvestra Stambanan, böra vara i ordningen att bringas till fortsättning och slut. För dessa banors företrädesrätt tala härförutan, i hänsigt till den *Östra*, den mäktiga bördigheten af de orter den genomlöper och är afsedd att förena, samt i hänsigt till den *Norra*, den omständigheten, att *sex* läns intresse dermed sammanhänger, så vidt detta intresse utgöres af det verksammaste medlet till hastig utveckling af stora och rika resurser; hvarjemte den *Norra* banans utsträckning påkallas af nödvändigheten att förmedelst mångdubblad trafik göra en redan färdigbyggd bandel inkomstbringande.

Om Östra Stambanans rigtning för deraf återstående del äro inga tvistigheter vidare för handen. Om rigtningen af *Norra* Stambanan i dess utsträckning från

Upsala göra sig väl olika meningar gällande, dock endast hos dem, hvilka saken icke annorledes rör, än så vidt de önska och afse att göra ytterligare en bana nödvändig. Att inom de län, för hvilkas trafik den norra banan egentligen är afsedd, meningen allt hitintills enhälligt uttalat sig för banans utsträckning från Upsala öfver Sala till Storvik på Gefle-Dala-linien, derom förefinnes ett ojäfaktigt bevis i de utlåtanden och petitioner, som i sådan syftning afgifvits, dels af de norrländska länens landsting, och dels af inom samma län befintliga särskilda kommuner. Genom den i Norrland äskade nyssomförmälda rigtningen bereder man också ostridigt den fördel dels för *de Norra länen* att få trafiken ledd på en väg, derifrån sambandet med det östra och vestra Sverige är öppet och hvarifrån värderikt gods af allehanda slag är för trafiken att vinna, och dels för *Staten* att utan afsevärd olägenhet få inledd på *en gemensam väg*, den trafik, som eljest skulle delas på *tvenne skilda banor*, af hvilka ingendera skulle bära sig samt att framkalla ett helt system af bibanor och andra kommunikationsleder.

Inom det län, der hittills största obenägenheten mot nu föreslagna rigtning visat sig, har dock motviljan börjat förunderligen gifva med sig. Detta vitsordas af det enhälliga yttrande till fördel för Sala--Storviks-rigtningen, som vid ett i Falun nyligen afhållet större jernvägsmöte af de närvarande afgafs.

I enlighet med det anförda våga vi derföre vördsamt föreslå:

att Riksdagen behagade till utgående under innevarande statsregleringsperiod anslå:

dels till fortsättning af Östra Stambanan i rigtning från Norrköping till Nässjö 1,000,000 R:dr R:mt, och

dels till fortsättning af Norra Stambanan i rigtning från Upsala till Sala och vidare till Storvik å Gefle—Dala-linien likaledes 1,000,000 R:dr R:mt.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1869.

Carl Anton Rettig.

Casimir G. Petre.